

Αί προβλέψεις δια τὸ ἔτος 1959 ἔχουν ὡς ἀκολούθως :

Σοβ. Ένωσις	Εισαγωγή	22.000.000 \$	Έξαγωγή	22.000.000 \$
Βουλγαρία	»	3.500.000 »	»	3.500.000 »
Άν. Γερμανία	»	5-6 000.000 »	»	5-6.000.000 »
Πολωνία	»	11.000.000 »	»	10.500.000 »
Τσεχ)κία	»	10.800.000 »	»	8.500.000 »
Ούγγαρία	»	5.000.000 »	»	5.000.000 »
Ρουμανία	»	7.000.000 »	»	6.000.000 »

Εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς Τσεχοσλοβακίας, Πολωνίας, καὶ Ρουμανίας προβλέπονται μεγαλύτεραι εισαγωγαὶ τῶν ἐξαγωγῶν, διότι ἐκ τῶν χωρῶν τούτων ἔχομεν ἰκανὰ ἐμβάσματα δι' ὑπηρεσίας ἃς παρέχει πρὸς αὐτὰς ἡ ναυτιλία μας, διὰ δὲ τὴν περίπτωσιν τῆς Ρουμανίας καὶ διότι μέρος (8 ο)ο) τῆς ἀξίας τῶν εισαγομένων Ρουμανικῶν προϊόντων διατίθεται διὰ τὴν πληρωμὴν ἀπαιτήσεων τῶν προβλεφθεισῶν ἐκ τῆς Συνθήκης Εἰρήνης.

Πρὸς διευκόλυνσιν τῆς κατανοήσεως καὶ τῆς συγκρίσεως τῶν ἀνωτέρω ἀριθμῶν δεῶν νὰ ληφθῶσιν τὰ κάτωθι :

α) Οἱ ἀριθμοὶ τοῦ ἔτους 1938 διὰ τὴν Ἀνατ. Γερμανίαν ἀντιπροσωπεύουν τὸ 1)4 τῶν πραγματοποιηθεισῶν εισαγωγῶν καὶ τῶν εξαγωγῶν ὑπὸ τῆς ἐνιαυτῆς προπολεμικῆς Γερμανίας. Ὁ προσδιορισμὸς οὗτος ἐγένετο κατόπιν ἐρευνῆς ἐξ ἧς προέκυψεν ὅτι τὸ ἐν λόγῳ τμήμα τῆς Γερμανίας μετέχε τοῦ γενικοῦ ἐμπορίου μετὰ τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸ ποσοστὸν τοῦτο ὡς ἑγγιστα.

β) Αἱ σοβραὶ εισαγωγαὶ ἐκ Ρουμανίας κατὰ τὸ ἔτος 1938 συνίστανται ἐκτὸς ξυλίας εἰς σιτηρὰ καὶ προϊόντα πετρελαίου, τὰ ὅποια ἐπρομηθεύετο ἡ Ἑλλάς κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐκ τῆς ἀγορᾶς τῆς χώρας ταύτης εἰς σοβραὶς ποσότητες.

γ) Σοβαρὸν τμήμα τῶν ἐκ Ρουμανίας εισαγωγῶν τῆς μεταπολεμικῆς περιόδου ἐπραγματοποιήθη μέσῳ τοῦ κληρικῆ μετὰ τῆς Ε.Σ.Σ.Δ. καὶ οὐχὶ τοῦ μετὰ τῆς Ρουμανίας τοιούτου.

δ) Διὰ τὴν ἀναγωγὴν πρὸς σύγκρισιν τοῦ δολλαρίου τοῦ ἔτους 1938 πρὸς τὸ τῶν μεταπολεμικῶν ἐτῶν δεῶν νὰ ληφθῆ ὑπ' ὄψιν ἡ σχέση 1 : 2. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ εἶδη ἅτινα εισάγονται ἐκ τῶν ἐν λόγῳ χωρῶν, ταῦτα εἶναι κυρίως ξυλεῖα, γαϊνῶνακες, προϊόντα πετρελαίου, ζάχαρις, λιπάσματα, μηχανήματα, ὑφάσματα καὶ αὐτοκίνητα, τὰ δὲ ἐξαγόμενα κυρίως καπνὸς, σταφίδες, ἐσπεριδοειδῆ, βάμβαιξ, δέρματα ἀκατέργαστα καὶ μεταλλεύματα.

Ὡς προκύπτει ἐκ τῶν ἀνωτέρω στοιχει-

ων ἡ ἐξέλιξις τῶν ἐμπορικῶν συναλλαγῶν τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῆς περιοχῆς, ἣν ἀποτελοῦν αἱ ἐν λόγῳ χώραι, ἐμφανίζει ἀνοδικὴν τάσιν ἀρκούντως ἰκανοποιητικὴν. Δὲν δύναται ὁμῶς νὰ λεχθῆ ὅτι ἐξητηλήθησαν τὰ περιθώρια μιᾶς περαιτέρω ἀναπτύξεως τῶν συναλλαγῶν μετὰ τοῦ γεωγραφικοῦ τούτου χώρου, τοσοῦτ' μᾶλλον καθόσον ὑπάρχουν διαθέσιμοι εἰσέτι ποσότητες τινὲς ἐξαγωγίμων προϊόντων μας ὅς ὁ καπνὸς, τὰ μεταλλεύματα καὶ αἱ σταφίδες, ἅτινα δὲν ζητοῦνται ἢ δυσχερῶς τοποθετοῦνται εἰς ἄλλας περιοχάς. Ἄλλ' εἰς τοῦτο ὑπάρχουν ἐμπόδια, ἐν τῶν ὁποίων εἶναι ἡ ἔλλειψις εὐελξίας εἰς τὰς ἐξαγωγικὰς ἐπιχειρήσεις τῶν ἐν λόγῳ χωρῶν, αἵτινες ὡς κρατικά διςχερῶς κινούνται καὶ ἐκ τοῦ λόγου τούτου δὲν δύνανται νὰ πικρακολουθήσωσι εἰς τὸν ρυθμὸν καὶ τὴν δραστηριότητα τὰς ἰδιωτικὰς ἐπιχειρήσεις τοῦ ἄλλου κόσμου, πρῶγμα τὸ ὁποῖον ἔχει ἰδιόζουσαν σημασίαν διὰ μίαν ἀγορὰν ὡς ἡ Ἑλληνικὴ, ὅπου ὁ νόμος τῆς προσφορᾶς καὶ τῆς ζητήσεως ἐλειτοურῆσε, καὶ δύνανται τις νὰ εἴπῃ ὅτι λειτοურγεὶ καὶ μετὰ τὰ πρόσφατα μέτρα ρυθμίσεως εισαγωγῶν τινῶν, κατὰ τρόπον ἀπόλυτον. Ἐτερον ἐμπόδιον εἶναι ὅτι ἀπελευθερώσασα ἡ Ἑλλάς τὰς εισαγωγὰς τῆς ἀπὸ παντὸς ποσοτικοῦ περιορισμοῦ δὲν ἔχει τὴν δυνατότητα νὰ κατευθῆνῃ τὴν εισαγωγικὴν δραστηριότητα πρὸς τὰς πηγὰς προμηθείας πρὸς τὰς ὅποιας ἐπιβάλλει τοῦτο τὸ ἐξαγωγικὸν τῆς συμφέρον, ἀλλ' οὔτε καὶ νὰ ἀσκήσῃ πλεῖσιν τινα ἐπὶ τῶν χωρῶν ἐκείνων, αἵτινες μολοντὶ ἐπωφελοῦνται τοῦ φιλελευθέρου καθεστώτος τῶν εισαγωγῶν ἐν Ἑλλάδι, διατηροῦν εἰσέτι ἐν ἰσχυρῶν ποσοτικούς περιορισμούς ἢ ἄλλα μέτρα, ἐμποδιζόντα τὴν ἀνέπτυξιν τῶν πρὸς αὐτὰς ἐλληνικῶν ἐξαγωγῶν.

III. Προσφάτως ἀπεφασίσθησαν καὶ ἐτέθησαν ἐν ἰσχυρῶν ρυθμίσεις τινὲς ἐπὶ τῶν εισαγωγῶν ὠρισμένων προϊόντων, ἐπὶ τῶν ἀντικειμενικῶ σκοπῶ ἀφ' ἐνὸς μὲν ὅπως παροχτευθῆ μέρος τῆς ἐπ' αὐτῶν ζητήσεως εἰς τὰς ἀγορὰς χωρῶν, μεθ' ὧν ἡ Ἑλλάς